

Frederiksen: Jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid ret længe, men jeg kan ikke ret vel undlade at udtale min Beklagelse over, at Finansudvalgets ærede Flertal ikke har kunnet tiltræde Vædringsforslaget under Nr. 163, der angaar en Forhøjelse af 100 Kr. til Telegrafbestyreren i Vædrstøbing. Jeg finder, at det er saa rimeligt og saa vel begrundet som muligt. Jeg skal blot tillade mig at anføre, at næsten alle de Stationer, som ere af lignende Størrelse, saa 100 Kr. mere, at de som Regel have 900 Kr., hvormod Stationen der ikke har mere end 800 Kr. Jeg skal nævne nogle enkelte Stationer for at bevise Rigtigheden af det, som jeg her siger. Saaledes have Dragør, Hellerup, Gudhjem, Gæstø, Næstø, Vælstø, Nibe, Nordby, Bræstø, Sæby og Vestervig alle hver 900 Kr., og de have, i alt Fald efter de Oplysninger, der ere tilfillede mig, ikke mere at gøre end Vædrstøbing. Telegrammernes Antal derovre er i en meget betydelig Stigning. Der befordres saaledes nu ca. 4,000 om Aaret, hvilket er betydelig mere, end der blev befordret for saa Aar tilbage. Den vedkommende Stationsbestyrer derovre har fuldstændig Dagtjeneste, d. v. s. der er aabent 14 Timer om Sommeren og 13 Timer om Vinteren, hvilket er en 5—6 Timer mere, end Postkontorerne behøve at have aabent eller forresten skulle have aabent. Naar man saa oven i Købet ved, at Stationen ligger som en Endestation paa en befærdet Linie, nemlig Linien Fredericia—Svendborg—Rudstøbing—Marstal—Vædrstøbing, saa spører det jo den Gene med sig for den vedkommende Telegrafbestyrer, at han, naar de andre Stationer skulle telegrafere, maa vente, til de ere færdige. Det spører med sig, at han maa have en større Hjælp, end der ellers er nødvendig, saa han maa have en Mand paa Stationen næsten hele Dagen igennem. Jeg tager derfor ikke i Betænkning at henstille til det høje Ting at tiltræde det Forslag, der paa dette Punkt er stillet af den ærede Indenrigsminister og tiltraadt af Finansudvalgets ærede Mindretal, nemlig det at hde vedkommende Telegrafbestyrer et Tillæg af 100 Kr. i Tillæg til den Løn, han nu faar. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Bluhme: Det er i Anledning af Vædringsforslag Nr. 392, at jeg vil tillade mig at udtale over for den højtærede Minister og det ærede Udvalg, at jeg tror, at Befolkningen rundt omkring i Landet vil være dem taknemlig, fordi de have optaget

det og forhaabentlig faa det gennemført. Kun vil jeg bemærke, at jeg kan godt forstå, at man ved 2den Behandling ikke kunde vedtage det Forslag, som jeg havde tilladt mig at stille om et Beløb af 400,000 Kr. i samme Retning, da det viser sig, at Ministeren trods — jeg tror — Udvalgets Dnsfe om, at han vilde gaa nok saa vidt nu i Aar, ikke har kunnet bruge mere end 110,000 Kr. Men jeg haaber i alt Fald, at de Forhandling, der have fundet Sted, maa være en Sikkerhed for, at man ad Aare gaar videre, og at man fra begge Sider vil søge at finde den bedst mulige Form for de fastsatte Arbejder ved Esbjerg Havn. Jeg tror, at den Retning, som Udvalget har tænkt sig, man skulde gaa i, er nok saa heldig som den, der er fremkommen fra Regeringens Side, men det tør jeg selvfølgelig ikke have nogen bestemt Mening om.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister og andre Talere, som maatte have udtalt noget i Modsetning til vigtigere Punkter af, hvad jeg er fremkommen med. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Stationerne maa jeg blot gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Der låa i hans Udtalelser ligesom noget om, at Udvalget skulde have erkendt, at dets Stilling med Hensyn til Strik Station og lignende ikke var korrekt, og at det derfor var ukorrekt, at Udvalget vilde gentage en forkert Position her fra Dreghoved og Gedser. Men det er ikke Tilfældet, jeg finder, at det er meget rimeligt, at Ministeren, der har modsat sig vor Stilling til Stationen ved Strik ved anden Behandling, ogsaa modsætter sig vor Stilling til Dreghoved og Gedser, men vi have ikke kunnet gøre andet, vi have fulgt ganske det saame Princip. Med Hensyn til Stationernes Personale, Portører og Stationskarle etc. mente den højtærede Minister, at jeg ikke var berettiget til at kalde det et Kompromis, og Ministeren fralagde sig meget energisk at være glad ved dette Kompromis. Nu tror jeg for Resten, at ingen plejer at være glad ved et Kompromis, det er noget, som ligger i selve Kompromis'ets Natur, at ingen af Parterne er rigtig glad derved, men derfor kan det godt samtidig være ret tilfredsstillende alligevel. Jeg indrømmer, at den højtærede Minister ikke formelig over for os i Udvalget er gaaet ind paa denne Ordning her, men vi forstod det dog saaledes, at naar han slap for at afstedige Folk, saa var han om ikke tilfreds saa dog i alt Fald forholdsvis fornøjet med, hvad der er kommet frem.